

A MAGYARORSZÁGI
METHODISTA EGYHÁZ
PÉCSI KÖRZETE

HÍRLEVÉL

XXVIII. évfolyam 3. szám

2024. március

*„Ne féljete! A názáreti Jézust keresitek, akit meg-
feszítettek? Feltámadt, nincs itt.”*

Márk 16:6

Egyházunk 2024. évi jeligéje:

„Krisztusért kérünk, béküljete meg Istennel!” II. Korintus 5:20

Tervezett programjaink ebben a hónapban:

- 3-án, vasárnapján 9³⁰ órakor imaóra, 10 órakor **úrvacsorai** istentisztelet lesz: **Hanula Hanga** hirdet igét (Kurdi Zoltán felügyeletével) Pécsen és Siklóson, **Sztupkai Mihály** Hidason
- 10-én, vasárnapján 9³⁰ órakor imaóra, 10 órakor istentisztelet lesz: igét hirdet **Schauermann Tamás**, Hidason **Sztupkai Mihály**
- 17-én, vasárnapján 9³⁰ órakor imaóra, 10 órakor istentisztelet lesz: **Kurdi Zoltán** szolgál Pécsen és Hidason;
- 24-én, vasárnap 9³⁰ órakor imaóra, 10 órakor istentisztelet lesz: **Sztupkai Mihály** hirdet igét Pécsen és Hidason.
- 31-én, **Húsvét vasárnapján** 9³⁰ órakor imaóra, 10 órakor istentisztelet lesz: igét hirdet **Dr. Khaled László** Pécsen és Hidason.

Rendszeres programjaink:

- Kedden 18 órától **imakör** a Zoom-on, minden hónap első keddjén az internetes imakörben úrvacsorát is veszünk.
- Csütörtökön 17 órakor **házikör** lesz Pécsen (változó helyszínen)
- Pénteken 16³⁰ óra **Bibliakör Drávaszabolcson** a Faluházban a könyvtárban (Köztársaság tér 2/b.)
- Vasárnap 9³⁰ órakor imaóra, 10⁰⁰ órakor **istentisztelet** van Pécsen, az istentiszteletet közvetítjük a gyülekezet Facebook oldalán: **<https://www.facebook.com/pecsimetodista>**, vagy **<http://pecsimetodista.hu/>** honlapunkon
- Mindkét helyen vissza is nézhetők az alkalmak.
- Vasárnap 15⁰⁰ órakor **Hidason** istentisztelet.
- Első vasárnapokon **Úrvacsorai istentisztelet** van Pécsen.
- Minden első vasárnap **Siklóson** 15 órakor **úrvacsorai istentiszteletünk** van az **evangélikus imateremben**

Születésnaposoknak

Hadd énekeljünk kegyelmedről, és járjuk vidáman utunkat. Hadd küzdjünk azokért az emberekért, akikre még az éj sötétje borul. Hadd dicsőítsünk és ünnepeljünk és lássuk csodáidat, hogy hozzád vezessük a szíveket, és ezzel országodat építsük.

A. BARTSCH

Kívánjuk, hogy tapasztalják meg ezt a mindennapjaikban!

Információ 1+1%-kal kapcsolatban

Köszönetet szeretnénk mondani az elmúlt év elején az állam felé fizetett adójának felajánlható 1-1%-ért.

Tájékoztatóul, az elmúlt évben:

- az **egyházunk** 2400 fő SZJA felajánlott 1%-a után

20 282 239.-Ft-ot kapott.

- a **Márta-Mária idők otthona alapítványa** részére az 1%-ok felajánlásából még nem ismertek az adatok.

Nagy szükségünk van a szolgálat végzéséhez ezekre a felajánlásokra!

Mindenkinek köszönjük! Idén is kérjük, segítse munkánkat a felajánlható 1-1%-kal, esetleg ismerősei figyelmét is felhívhatja erre, akik másoknak nem ajánlják fel!

Azok is nyilatkozhatnak erről, akiknek nincs adóköteles jövedelmük, mert az összeg szétosztásakor a felajánlók létszámát is figyelembe veszik.

Magyarországi Metodista Egyház technikai száma:

0073

Az egyházunk öregek otthonát támogató

Márta-Mária Alapítvány adószáma:

19231945-1-17

Jézus Jeruzsálem leányaival találkozik

Amint kicsit mélyebben járok,
amint süllyed a hajó,
amint közelít a kétségbeesés,
rögtön feltör a vágó,
hogy most aztán azonnal
vigasztaljon valaki engem,
vegyen ölébe és ringasson,
mert kicsi gyerek vagyok,
mert bántott az élet,
tessék nagyon megsiratni,
ami velem történt,
örök nyafogási jogköröm van,
ezt senki sem veheti el tőlem.
Jézus nem szívtelenségből utasítja el
az érte zokogókat,
hanem tovább lát a sírásuknál,
látja, hogy a szenvedésben ott van
mások szenvedése,
és hogy a kettő egyesítése
szerezhet nagy kegyelmet.
Az ő szenvedése a mi szenvedésünk,
a mi szenvedésünk az ő szenvedése,
nincs különbség, nincs kétféle mérce,
Isteni mértékkel mérnek nekünk,
és emberi mértékkel mérnek az Istennek.

LACKFI JÁNOS

A VISSZAKAPOTT EMBERARCOK KERESZTÚTJA

Voltam – vagyok

Voltam elgurult drahma,
voltam elveszett bárány,
porban s tövis közt hagyva.

A MESTER így talált rám,
s vagyok most meglelt drahma,
vagyok megtalált bárány.

FÜLE LAJOS

Jézust megfosztják ruháitól

Ez nem az édenkert önfeledt meztelensége,
nem a babakád rózsás pucérkodása,
ez a csupasz test a szégyent szenvedni el.
A test titka íme, közszemlére kitéve,
erőszakkal kifordítják önmagából
a test kabátját,
elvesznek minden méltóságot.
Nyers húsból és friss vérből van
királyi palástja,
ilyet szőttek és hímeztek neki azok,
akiket szeretett.
Minden szent gondolatot
átszúrtak egy tövissel, nehogy ki tudjanak szökni
fejéből a világba.

LACKFI JÁNOS

A VISSZAKAPOTT EMBERARCOK KERESZTÚTJA

Járt utat a járatlanért el ne hagyj!

*„...szoros az a kapu, és keskeny az az út, amely az életre visz,
és kevesen vannak, akik megtalálják azt.” Máté 7:14*

Szomjas vagyok! - gondolta az ember, és elindult, hogy vízlelőhelyet keressen. Miután meglelte, naponta fölkereste. Így lett a csapásból ösvény, az ösvényből út. A dupla nyomvonalra sem kellett sokáig várni, csak a kerék feltalálásáig! De nem csak a szomjúság miatt kelt útra az ember, az éhség, a kereskedni vágyás, a felfedezés óhaja, a támadás és menekülés kényszere, és sok egyéb alakította és alakítja ma már féknyomokkal csúfított, kacifántos úthálózatunkat.

A sokak által járt út biztonságot ad. A megszokás és célszerűség sodrában fel sem merül bennünk, hogy új ösvényt tapossunk. „Ami másnak jó, nekem is jó, ahová a többség megy, az biztosan célravezető, nem lógok ki a sorból.” - gondoljuk közben.

E sorokon keresztül Isten megállít, hogy becsületesen gondoljuk át: jó úton járunk? Lelkileg nem vagyunk szomjasak? Találtunk vizet: elégedettséget, teljességet? Állandót?

Ha válaszaink nyomán új, jobb út után néznénk, nem szükséges kipróbálnunk minden kínálkozó ösvényt. Nem szükséges az sem, hogy magunk törjünk új utat. Jézus Krisztus arra hív, hogy Őt kövessük. Méltó arra, hogy megbízzunk Benne, mert soha nem csapott be senkit. Jézus követése nem unalmasra taposott, járt

út, amelyen rutinból és gondolkodás nélkül száguldhat az ember. De nem is „járatlan út” ez, amit nekünk kellene felfedezni. A Biblia keskeny útnak nevezi, ám ez nem jelent magányosságot, sokkal inkább azt, hogy egyedi, személyünkre szabott pályán járhatunk. Nem kell egy tömeg tempójában hömpölyögni, hanem Jézusra nézve, a rutint kizárva haladni.

Földi utunk lehet kényelmes vagy fárasztó, göröngyös vagy sima, szép vagy ijesztő, de mégiscsak a legfontosabb, hogy hova visz. Jézus azt ígéri, hogy ha Vele járunk, biztosan és jó célba érkezünk, s közben lelkünk éhségét, szomjúságát is csillapíthatjuk. „*Velem vándorol utamon Jézus*” - vallja egy szép, bátorító ének. De Jézus nem azzal bíztat, hogy bármilyen ösvényen a „magunk útját járva” velünk lesz, hanem hív, hogy az Ő útját járva jelenléte kísérje lépteinket.

„EVANGÉLIUMOT MINDEN OTTHONBA”
CÍMŰ NAPTÁRBÓL

Nagypéntek és húsvét

Az a felszabadító
a nagypéntekben és húsvétban,
hogy gondolataink kiragadtatnak
személyes sorsunk határain messze túlra,
egészen az élet, a szenvedés, a történések
végső értelméig hatolnak.
Az embert nagy reménység tölti el.

DITTRICH BONHOEFFER
„JÖJJ VELEM” CÍMŰ KÖNYVBŐL

Úton

Mellém az úton
társak szegődtek.
Vagy én lettem társuk,
s követtem őket?
Vagy egyszerre vágtunk
neki az útnak,
s hagytuk ott magunk
mögött a múltat?

Emlékszem, hogy volt,
de nem nézek hátra,
hisz amiatt lettünk
egymásnak társa,
mert téged, és őt is,
mint engem, egyszer
néven szólított
az áldott Mester.

S szavára tárult
fel az új élet.
Dicsőség legyen
a menny Istenének!
Ámen

H A J D Ú Z O L T Á N L E V E N T E

Hóvirágok

*„Az olaj és a jó illat vidámit,
de a jó barát lélekből jövő tanácsa is.” Példabeszédek 27:9*

Itt-ott még hófoltok jelezték: hosszú volt a tél, de a levegőnek már tavaszillata van. Ahogy beléptem a kertkapunkon, mint mindig, most is átnéztem a szomszéd ház kertjébe, az egykori parókia tágas, bokros udvarára, ahol harminc évig éltünk, gyermekeim ott futkároztak és nőttek fel.

Még csupaszok voltak a fák, csak az orgonabokrok hegyén duzzadoztak a rügyek. Az óriássá nőtt ostorfa alatt, még őszi lombbal takartan, púposodott a sziklakert. Hirtelen megálltam. A sziklakert tövéből vagy nyolc-tíz tő hóvirág fehérlett át új otthonunk drótkerítésén.

Amíg ott álltam, visszafelé pergett velem az idő. Borbás Jánost láttam, egyházunk gondnokát, ahogy fiaimmal építi a sziklakertet, s magyaráz:

- Bandika, a kisebbik követ vigye, a nagyobbbat majd én. Marcika, ledűl a föld, ha rajta tapiskol.

Hiába kértem, nem tegezte őket. Elöttem is úgy állt mindig - katonásan, kihúzva magát -, mit egykor kapitánya előtt, akinek csicskása volt, és büszkén mesélte:

- Fél óráig is pucoltam a lakkcsizmáját olyan tükörfényesre, hogy akár meg is borotválkozhatott volna benne.

Igaz, fényesebb cipőt emberen még nem láttam, mint Borbás Jánoson. Amikor megcsodáltam, azt mondta:

- Nem lehet az rendes ember, tiszteletes úr, akinek piszkos a cipője.

Ilyenkor beosontam az előszobába, és kikéféltam a magamét, mert sokat adtam a véleményére.

Ember még nem segített nekem annyit, mint ő. Valóban szívéen viselte egyháza, papja gondját: nyugdíjas volt, de szinte minden reggel olyan katonásan jelentkezett a parókián, mint aki a napi parancsra vár. Ha nem akadt fontosabb tennivaló, levette a kabátját, lábbelit cserélt, és a kertet szépítette. A fák, bokrok, virágok szerelmese volt. Nyesett, ültetett, palántált, rózsát metszett vagy oltott, s közben magyarázta a növények titkait - nekem, gyermekeimnek. Mindnyájunkba beoltotta a zöldszerelmet.

Így került a sziklakert is az ostorfa alá. Miután kisfiaimmal felépítették, telehordta évelőkkel. A hetedik határba is elment macskaszemért, törpe margarétáért, páfrányért, virágzó moháért. Csak ő tudta mindnek a nevét.

- Úgy ültetem őket - magyarázta -, hogy valami mindig virágozzék, míg ki nem nyílnak a rózsák. Hadd örüljön a tiszteletes asszony és a kis-kisasszonyok (így nevezte a lányaimat). Úgy bókkolt nekik, mint valami gróf a konteszeknek. Nem tudom, hol tanulta. Hacsak nem a lakkcsizmás kapitány úrtól.

Nekünk volt a legszebb sziklakertünk Újpesten. Sokan megcsodálták, amikor májusban minden kivirágzott, s kipattant a kaliforniai mák is (Zsindely Feri bácsi kertjéből kunyerált el egy tövet). De legelőször a hóvirágok nyíltak ki, mint most is. Valahol a budai hegyekben ásta ki, az erdei ibolyatövekkkel együtt.

Homlokomat nekiszorítottam a hideg drótkerítésnek - halott fiamra gondoltam, aki azt a mohos követ görgette oda, aminek a tövében most, harminc év után is nyílnak a hóvirágok. És Borbás Jánost láttam, ahogy - már halálos betegen - görnyedten és utoljára még a sziklakerten motozott.

Egyenként puhította fel a virágtöveket. Láthatóan minden mozdulat nehezére esett.

- Nem unja, János bátyám? - próbáltam tapintatosan némi pihenésre bírni.

Óvatosan kiegyenesedett, s a búcsúzó ember komolyságával mondta:

- Tiszteletes úr, nincsen unalmas munka, csak unottan végzett munka van. - Aztán a virágok fölé hajolva még hozzátette: - Legalább ezen a néhány négyzetméteren maradjon utánam szebb a föld.

Nekidőltem a kerítésnek, úgy belekapaszkodtam, hogy tenyerembe mart a drótja. Belém fájdtották a hóvirágok a fiamat és Borbás Jánost. Annyira fájt, hogy sírni sem tudtam.

De a fehér virágoktól - néhány négyzetméteren - ma is szebb a föld. Talán akkor is az lesz, ha már csak unokáim látják Borbás János hóvirágait.

GYÖKÖSSY ENDRE: MAI PÉLDÁZATOK

Szeretni vagy birtokolni

Fritz Kreisler - a 19-20. század fordulójának egyik legnagyobb hegedűvirtuóza - 1904-ben George Hartnál, a neves hangszerkereskedőnél járt, amikor felfigyelt egy Guarneri hegedűre, melyet szívesen megvásárolt volna magának. A hangszerrel való találkozása a szerelem első látásra - vagy inkább hallásra - minősített esete volt. Kreisler maga így ír a nagy találkozásról: „Amikor egy alkalommal beléptem Hart úr üzlethelyiségébe, meghallottam egy folyékony, tiszta, áttetsző hangot, melynek természetfeletti édessége késként szűrta át lelke- met a vágyakozás gyötrelmével...”

Milyen szép és költői megfogalmazás! Ám a vágyakozás gyötrelme mellett még az a gyötrelme is kínozza a nagy virtuózt, hogy éppen akkor pont nem volt nála az a cirka 10 ezer dollár, amelyért cserébe magával vihette volna újdonsült szerelmét. Nem sokkal később, mikor megszerezte a szükséges összeget, visszatért a hangszerkereskedőhöz, hogy megvásárolja a Guarnerit,

ám legnagyobb fájdalomra Hart addigra eladta a hegedűt, mégpedig egy jó módú hangszergyűjtőnek, John Adamnek.

Kreisler borzalmasan csalódott volt, és nem csak azért, mert nem lehetett övé a hangszer, hanem mert az nem egy hegedűművészhez, hanem egy gyűjtőhöz került. Ahogy írja: „A tudat, hogy ezt a hegedűt egy üvegvitrinbe zárják majd, és hogy ezt a mennyei hangot hallgatásra ítélik, szívem legmélyéig megrázott, tragédiának éreztem.” Kreisler nem akarta ennyiben hagyni a dolgot, és elment John Adamhez, a műgyűjtőhöz, hátha kikönyörögheti magának valahogy, hogy visszavásárolja a csodás hangú hegedűt. Ám Adam hallani sem akart arról, hogy lemondjon újdonsült szerzeményéről. Fritz Kreisler összetört szívvel, megrendülten hallgatta a makacs műgyűjtő szavait, és kénytelen volt beletörődni, hogy a hegedű soha nem lesz az övé. Ekkor így szólt Adamhez:

„Uram, ha már nem lehet az enyém, legalább hadd játsszak rajta még egyszer utoljára.!”

- Rendben - mondta Adam, kivette a hegedűt az üveg alól, és átnyújtotta a művésznek. Kreisler játszani kezdett, és úgy muzsikált, mint egy haldokló kedvesétől búcsúzó hősszerelmes. A gyűjtő nézte a művészt, ahogy szinte hódolattal teljes szenvedéllyel öleli a hegedűt, és hallgatta a földöntúli hangokat, amelyek egyenesen a

szíve közepébe hatottak. Amikor a hegedűművész befejezte a muzsikálást, nagy sóhajtások közepette, fájó szívvel nyújtotta a hangszert jogos tulajdonosának. John Adam azonban nem nyúlt a hangszerért. Megrendülten állt, könnyeivel küszködött, és halkán így szólt: „Nincs jogom megtartani a hangszert. Ez önhöz tartozik. Kérem, vigye magával, és mutassa meg az egész világnak a csodát, amit most hallottam!” Így aztán Kreisler kifizette a vételárat, és örök hűséget fogadott a Guarneri del Gesu hegedűnek.

Mi ebben olyan nagy dolog? - kérdezhetné valaki, hiszen Adam pont annyit kapott a hegedűért Kreisler-től, amennyit kifizetett George Hartnak. Nem? Nos, Adam, aki gyűjtő volt, jól tudta, hogy igen jó befektetés megvásárolni a cremonai mesterhegedűt. De hogy mennyire jó, azt akkor még nem sejthette: 10 ezer dollár már akkoriban sem volt kis összeg, ám ugyanez a hangszer ma 17-18 millió dollárt ér. (Átszámítva úgy 4-5 milliárd forint közti összegről van szó.) Abban a pillanatban, ami-

kor John Adam Kreisler hegedűjátékától megrendült szívvel úgy döntött, nem tartja meg a hegedűt, erről a felfoghatatlan pénzüsszegegről mondott le. És ebben a lemondásban, elengedésben van valami csodálatos, örök érvényű tanulság, amit jó, ha megfontolunk. Adam döntése mögött nem a „jófej” üzletember önzetlensége áll, nem a gáláns mecénás nagylelkűsége, és nem is a jóemberkedés teátrális gesztusa, hanem egy felismerés: ha megtartja, és a haszon reményében elzárja a hangszert, elvesz a hegedű hangja, ha elengedi, átengedi Kreislernek, életre kelti azt. Ez az élet egyik legfontosabb, és egyben legnagyobb téttel bíró dilemmája mindnyájunk számára. Jézus pontosan ugyanezt fogalmazza meg Lukács evangéliumában:

„Ha valaki meg akarja tartani az életét, elveszti, és aki elveszti énért, megeleveníti azt.” (Lukács 9:24)

Mennyire pont így van ez a mi életünkben is! Valamiért elhisszük azt az ördögi hazugságot, hogy a dolgok megszerzése és bitorlása boldoggá tesz minket, felemeli és megszépíti az ember életét. Ezerszer bebizonyosodott már, hogy ez nem igaz, hiszen ha igaz lenne, akkor a nagyon gazdag emberek nagyon boldogok lennének, a kicsit gazdagok kicsit boldogok, a szerény anyagi javakkal rendelkezők pedig boldogtalanok. Ezzel szemben ismerünk sok olyan embert, aki egyszerű körülmények közt él és boldog, és egy csomó boldogtalan, depressziós, kiégett kőgazdag embert, akik a biztonsági kamerákkal felszerelt, betonfalakkal körülvett luxusházakban nyomorognak, élnek boldogtalan, magányos életüket. Hogy miért? Mert az igazság az, hogy amit megszerzünk és megtartunk magunknak, azt el kell zárunk mások elől, ahogy a gyűjtő a Guarneri hegedűt pán-célozott vitrinbe teszi. És ahogy az elzárt hegedű elnémul, úgy hal el az ember lelke, ha önön javai megszerzésére és megtartására rendezkedik be. Csak amit odaadunk, az lesz igazán a mienk. Csak amit elengedünk, az fog valóságosan hozzánk tartozni, és csak amit szétesztünk, az tesz minket igazán gazdaggá.

Példaértékű áldozata árán Adam kimondhatatlanul sok élmmennyel tette gazdagabbá az egész világot, többek közt 1910-ben ezen a hegedűn mutatta be Fritz Kreisler Edward Elgar híres hegedűversenyét. Ha a műgyűjtő megtartotta volna magának a hegedűt, akkor most a nevét sem ismernék, és csak néhány örököse áldaná a nevét, akikre jó pénzt hagyott volna. Így viszont John Adam közvetve az egész világot boldoggá tette,

sőt, bizonyos értelemben a zenetörténelem részévé vált. Mindezekén túl egy igen fontos tanulságot hagyott maga után:

Az igazi boldogság akkor kezdődik, amikor először rádöbbenünk arra, hogy az élet egy annyira csodás és értékes dolog, hogy nincs jogunk azt önző módon megtartani magunknak. Hiszen, ha konokul hajszoljuk, markoljuk saját vélt boldogságunkat, úgy fog kiperegni ujjaink közül az éveinkkel együtt az életünk, mint a száraz homok.

De ha átengedjük a Nagy Művésznek, akinek a kezében életre kel az emberi szív, kimondhatatlan csodás birodalmába érkezhetünk.

BOLYKI LÁSZLÓ: A LÉLEK HÚRJAI

*_*_*_*_*_*_*_*_*_*

*Egyedüli hangszer vagy Isten kezében.
Engedd, hogy a Lélek által megszólaljon benned az
üzenet,
amelyet rajtad keresztül szeretne közölni az Úr.*

SIMON ANDRÁS

A kulcs

Minden léleknek kulcsa van
Magától ki nem nyílik.
Kulcs nélkül bezártan marad,
Hiába is feszítik!

Bármely kísérlet mit sem ér,
Csak összezárul jobban,
De nyílni kezd, ha érzi, hogy
Egy szív érte is dobban.

Ha megnyitod a szíved úgy,
Hogy szereteted árad:
Ki tárul minden lélek, mert
A lelkek erre várnak!

HÉZSER ZOLTÁN

Hálásnak lenni - akkor is, ha Isten nem hallgatja meg az imádságokat?

Isten széttör embereket - ez a gondolat nem nyeri el tetszésünket. Ilyen helyzetben lehetünk hálásak? Nem teljesen embertelen ez a gondolat? Berzenkedünk az ellen, hogy Isten széttörhetne bennünket. Ez nem felel meg az Istenről alkotott bensőséges elképzelésünknek. Lehet ilyen Isten? Isten nem mindig a „Jóisten”, a jóságos, a gyógyító, aki azt, amit mások - vagy akár én is - elkövetjük megbocsátja és ismét helyrehozza? Igen, ez Ő, és meg is teszi! Ő bekötöz, felsegít, ismét visszavisz a helyes útra, gyógyít és jót tesz velünk. Vannak azonban helyzetek, amikor Isten segítsége a széttöréssel kezdődik. E széttörés mögött is Isten szeretete áll. Ezt azonban ritkán akarjuk felismerni. Ez a bibliai tény eléggé idegenné lett számunkra: Isten szét is tud törni valamit!

Életem kísértései

„Aki még nincs összetörve, nem találja meg az ajtókat, amelyek hozzád, Jézus Krisztushoz, az örömbé vezetnek”, áll az egyik egyházi énekünkben. A „széttörve” szóval kapcsolatban sok keresztény egész más üzenetre van programozva. Ők a következő igehelyre gondolnak: „A megrepedt nádat nem töri össze” (Ézsaiás 42:3), vagy „Elküldött, hogy bekötözzem a megtört szíveket” (Ézsaiás 61:1), vagy „meggyógyítja a megtört szívűeket” (Zsoltár 147:3).

Ez mind igaz. Életem során újból és újból megtapasztaltam: kísértésekben, meg nem értett vezetésekben, szeretett emberek halálakor, depressziós állapotokban, agyvérzéseknél, szívinfarktusoknál, szív- és csípőműtételnél, sikertelen szemműtételnél, lábamputációknál, minden fájdalom esetén igaz az, hogy: Isten megvigasztal, felegyenesít, megtart, vezet, megóv, segít és átvissz a nehéz helyzeten. Azonban a másik dolog is igaz: Isten összetör! E mögött nem áll gonosz szándék. Nem, ezt azzal a gyógyító szándékkal teszi, hogy ezáltal használhatóbbá tegyen minket.

A Biblia tanúsítja és a tapasztalat igazolja, hogy: Isten össze tud törni minket az Ő dicsőségére, a mi üdvünkre és mások áldására. És: tudnunk kell, hogy mit jelent az igazi hálás lelkület. Ezt gyakran elhallgatják az igehirdetésben és a lelkigondozásban is! Miért? Talán azért, mert itt az ember Istenhez és Jézus Krisztushoz fűződő legbelsőbb kapcsolata megszólítása, úgy szólva hitéletünk legmélyebb titka kerül a próbabapdra. Itt

már csak Jézusról, az Uramról és Megváltómról, a hozzá fűződő legszemélyesebb kapcsolatokról van szó! A következő feszültségről beszélünk: Isten tud a dologról! Semmi sem történik az Ő akaratán kívül. Ő idézte elő az összetöretést. Minden, ami ér bennünket, Istentől jön, ez az Őt szerető emberekre is vonatkozik. Ha szenvedés, gyász és fájdalom, sérülések és csalódások okoznak gondot nekünk, ha terveink és reményeink, imádságaink látszólag nem nyernek meghallgatást - akkor sem csúszik ki életünk Isten kezei közül.

Tény, hogy Istennél az „eltört szerszámok” nem értéktelenek, hanem különösen értékesek az Ő kezében. Egy ember külső megtöretésének átélése során gyakran valami titokzatos dolog történik, amely jelentőséget nyer a belső ember érlelődésében. Pál, mint érintett írja: „sőt, ha külső emberünk megromlik (megtörik) is, a belső emberünk mégis megújul napról napra”. (II. Korintus 4:7-18)

A szenvedésnek saját értéke van

Azt tapasztaltam meg, hogy a szenvedésnek önmagában is van értéke, mert azokat a megtapasztalásokat, amiket abban gyűjtünk, sehol másutt nem tudjuk megszerezni. Próbára tesznek bennünket, hogy felvállaljuk azokat, feldolgozzuk őket, azokból konkrét következtetéseket vonjunk le, hogy az hasznos legyen a jövőbeli hitéletünk számára. Az is célja, hogy elmélyítse Jézus krisztus iránti hálánkat, látóköriünket tágítsa, hogy új távlatokat nyerjünk, amelyek mások lelkigondozói kísérésében hasznos és üdvös kihatással bírnak, - mert megtanuljuk hogy új álláspontot foglalkozunk el, és ezáltal az életünkben új prioritási sorrendeket tudunk felállítani. Ez a feldolgozás mély titkot képez Isten és az érintett ember közötti viszonyban. Gyakori, hogy első pillanatban nem tudjuk belátni, nem találunk rá logikus magyarázatot, és mégis - ha egy igen-hez küzdjük át magunkat: „Uram, nem értelek meg, de bízom benned!” - megtapasztalható, átélhető.

Isten igéjében az „Isten kezében lévő összetört szerszámról (eszközről)” többször esik szó, mint ahogy gondolnánk. Olvassuk el például Jóbot: „mint valami fát, letördelt körös-körül” (Jób 19:10) Ez volt, mielőtt vallhatta, hogy: „Mert én tudom, hogy az én Megváltóm él” (Jób 19:25). Egy másik helyen a zsoltáros ezt állapítja meg, hogy: „Olyan voltam, mint egy eltört edény, (magyar fordításban: „Mint egy kallódó tárgy”); én már azt gondoltam ijedtemben, hogy eltaszítottál magadtól” (Zsoltár 31:13,23).

Ezek után tudja kijelenteni: „Az állhatatosakat megtartja az Úr” (Zsoltár 31:24). Gondolok itt az összetört Jákobra is, akiről azt olvassuk: „és sántított a csípőjére” (I. Mózes 32:27,32) a felkelő nap irányába - egy szétvert férfi, aki újra kezdheti életét, miután tusakodott Istennel: „nem bocsátalak el, amíg meg nem áldasz engem”; vagy Illés az életét megunva feküdt a rekettye bokor alatt, és akinek azt mondja Isten: „Kelj fel, egyél és indulj el, töltsd be megbízatásodat”, és Illés elindul, mint újonnan megáldott megbízott (I. Királyok 19:1-8); vagy az összetört Péter, aki kimegy, és már csak sírni tud (Máté 26:75), és Jézustól kap megbízatást: „Legeltesd a juhaimat!”

Ők mindnyájan az összetöretésben alakulnak át Isten használható eszközeivé; ugyanúgy Pál a testében lévő tövissel. Neki szól Isten ígérete: „Elég neked az én kegyelmem, mert az erőm az erőtlenség által ér célhoz” (II. Korintus 12:9), és Pál megvallja: „Mert amikor erőtlén vagyok, akkor vagyok erős, mert a Te erőd, Uram és Istenem, az én erőtlenségemben hatalmas.” Ezek mind összetört eszközök (szerszámok), amelyeket Isten tett használhatóvá, mert igent mondanak Isten vezetéséhez, és ezáltal válnak átláthatóvá arra, amit Isten tud, akar és tesz.

Az összetört emberek vonzóak

Az összetört emberekből kisugárzás, és ezáltal vonzás indul ki. Ez azonban konfliktust jelentő dolgokat is tartalmaz. Például a Korintusi gyülekezetben nehézségeket jelentett az összetört Pál. Azt mondták neki: „Pál, ha te valóban Jézus Krisztushoz tartozol, nem kellene az életednek egészen másként kinéznie?” A II. Korintusi levél 12. részében Pál azt válaszolja: „bizonyára helyes, ha ezután érdeklődtök!” És nem szégyelli így folytatni írását: „Igen, így gondoltam magam is, hogy nem kellene mindig összetört emberként állni előttetek, az Úr által összetörtként, hanem erősként. De az Úr nem egyezett bele ebbe. Hagyta, hogy az összetört, szegényes Pál legyek és maradjak. Azt mondta nekem: „Elég neked az én kegyelmem, mert az én erőm erőtlenség által ér célhoz.” (II. Korintus 12:9)

Ha nem múlnak a fájdalmak

Ismerek hasonló beszélgetéseket hitben járó emberekkel, akik azt mondják: „De Scherer úr, már évek óta imádkozunk önért, és ön annyi emberen segített, önnek miért nem segít Jézus, és gyógyítja meg önt, és miért nem szabadítja meg napi fájdalmaitól? Úgy sokkal többet szolgál-

hatna sok embernek, mint ahogy így tud.” Így és ehhez hasonlóan hangzanak a jó szándékú biztatások. Őszintén szólva: én sem értem, miért van ez így, és miért nem nyernek meghallgatást imáim és mások imái! Ennek ellenére biztos vagyok abban, hogy: Isten meg tudja tenni! Ez egyáltalán nem kérdés. De akarja Ő ezt? E nehézségekkel teli években sok újat és hasznost tanultam az igehirdetés és a lelkigondozás számára, úgyszólván új szemesztert végeztem Isten iskolájában - még akkor is, ha néha így imádkoztam: „Uram, kérlek adj egy kis iskolai szünetet!” Közben beláttam, hogy egyáltalán nem arról van szó, hogy egészségileg feltétlenül jobban menjen sorom. Hanem arról van szó, hogy „örömben és szenvedésben, szerencsés időben és szükségben” átlátszó (transzparens) maradjak Jézus Krisztus számára, és tudom, hogy minden élethelyzetben szeret, megtart és vezet. Aki figyelmesen olvassa Isten ígését, az egyház történelmet tanulmányozza, és végig gondolja saját életét, meg fogja állapítani, hogy Isten áldottai sorába Isten széttört eszközei is beletartoznak, akiket a megtöretés által tett használhatóvá.

KURT SCHERER METODISTA LELKÉSZ
FORDÍTOTTA SCHAUERMANN M. HENRIK

Krisztustövis

A szenvedésre emlékezzetek.
A szenvedésben lesz még részetek.
- mint volt is -, de én az Ő tövisével,
mely ágaimtól szívetekig ér el,
azt hirdetem, hogy igyekezzetek
szelíddé tenni próbált szívetek,
ti emberek kezétől szenvedő
és embert szenvedtető emberek.
És irgalmasabb lesz majd az idő,
Mit úgyis együtt kel töltenetek.

DEVECSERI GÁBOR

*A földi életünk értelme az,
hogy Isten napsugaraiban egyre jobban megérleljünk.*

FRTZ SCHMIDT-KÖNIG
FORDÍTOTTA SCHAUERMANN M. HENRIK

Krisztusba vetett hit

A Krisztusba vetett hit nem csak egy gondolati vagy elméleti dolog, nem egy sivár egyetértés vagy elképzelések láncolata a fejben - hanem a szív egyfajta beállítottsága.

Ez a hit abban különbözik a Jézus idejében élő apostolok hitétől, hogy felismeri Jézus halálának szükségességét, annak értékét, és feltámadásának erejét. Elismeri, hogy csak Jézus halála alkalmas arra, hogy az emberek az örök pusztulástól megmeneküljenek; feltámadása pedig életünk helyreállítását és a halhatatlanságot jelenti.

Így a keresztyény hit nemcsak egyetértés Krisztus teljes evangéliumával, hanem teljes bizalom is az ő életének, halálának és feltámadásának érdekében, és megnyugvás abban, aki életünk és engesztelő áldozatunk, aki értünk adta önmagát, és bennünk él.

Hit az ember erős bizalma Istenben, hogy Krisztus munkája által megbocsátottak a bűnei és megbékélt Istennel. Végül a hit azt is jelenti, hogy közel vagyunk ahhoz, aki a mi bölcsességünk, igazságunk, megszentelődésünk és megváltásunk (I. Korintus 1:30), egy szóval üdvösségünk.

JOHN WESLEY A SZERETET MINDENEK FELETT

*_*_*_*_*_*_*_*_*_*

*Ahol Isten ígéje velem van,
ott idegenben is megtalálom az utamat,
a jogtalanságban az igazamat,
a bizonytalanságban a tartásomat,
a munkában az erőmet,
a szenvedésben a türelmet.*

DIETRICH BONHOEFFER
FORDÍTOTTA SCHAUERMANN M. HENRIK

*_*_*_*_*_*_*_*_*_*

*Egy szó és egyetlen tett sem vész el,
minden megmarad, és gyümölcsöt terem.*

KARL HILTY
FORDÍTOTTA SCHAUERMANN M. HENRIK

Ahol mindenki zavarba jön Istentől

Krisztus útja a kereszten át – csak a kereszten át – vezet az élethez, a feltámadáshoz és a győzelemhez? Ez a Biblia csodálatos, ugyanakkor sok embert elrettentő témája, hogy a világban Isten egyetlen látható jele a kereszt. Krisztus nem dicsőségesen ragadtatik el a földről a mennybe, hanem keresztre kell jutnia. És ahol a kereszt áll, pont ott van közel a feltámadás. Pont ott, ahol mindenki zavarba jön Istentől, ahol mindenki kétségbe vonja a hatalmát, Isten ott van teljesen, Krisztus ott van eleven közelségben. Ahol csak egy hajszálon múlik, hogy valaki elpártol vagy hű marad, Isten és Krisztus ott van teljesen. Ahol a sötétség hatalma erőszakot akar elkövetni Isten világossága felett, ott diadalmaskodik Isten, és ítéli meg a sötétséget. Így van ez akkor is, amikor Krisztus arra a napra gondol, amely közösségére vár (Máté 24,6–14).

Tanítványai a halála utáni újraeljövetelének jeléről kérdezik őt. Ez nem egyszeri visszatérés, hanem örök időre szóló újraeljövetel. A végidő a Bibliában a teljes idő és minden nap Krisztus halála és a világítélet között. Igen, az Újszövetség ilyen komolynak és döntő fontosságúnak látja Krisztus halálát.

Isten igent mond az emberre

A feltámadott Krisztus
magában hordozza az új emberiséget.
Ez Isten végső, csodálatos
igenje az új emberre.

Részesévé válni

Isten szenvedésének
Nem a vallásosság gyakorlása
tesz kereszténnyé,
hanem az, ha világi életünkben
részesévé válunk
Isten szenvedésének.

DITTRICH BONHOEFFER
„JÖJJ VELEM” CÍMŰ KÖNYVBŐL

Győzelmi kiáltás

Győzelmi kiáltás
száll az éj felett:
átzendül a földön:
"ELVÉGEZTETETT!"

Húsvét van

Feltámadott! Feltámadunk
Mi is Őérte s Ővele!
Húsvét van, drága vigaszunk,
Az örök élet ünnepe.

FÜLE LAJOS

„Mert úgy szeretete Isten a világot, hogy egyszülött Fiát adta, hogy aki hisz öbenne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen.” János 3:16

*****

*Tartása csak annak van,
aki a megtartó Istenre bizza magát.*

ALBERT BARTSCH

FORDÍTOTTA SCHAUERMANN M. HENRIK

Támogatás

Amennyiben adományával támogatni szeretné a Magyarországi
Metodista Egyház Pécsi Gyülekezetét, ezen a számlaszámon megteheti:

10402427-50485348-54531009

Honlap

Ajánljuk a pécsi gyülekezet honlapját, korábbi hírlevelek is olvashatók ott, egyéb információkkal, hírekkel és képekkel.

Címe: <http://pecsimetodista.hu/>

Istentiszteleteink hanganyaga is meghallgatható a honlapon!

A honlapra, vagy a Hírlevélbe küldendő anyagot
a schauermannok@gmail.com email címre lehet eljuttatni.

*Egy szív érettem dobogott.
Egy szívnek nagy fájdalma volt.
Egy szív engem hön szeretett.
Egy szív érettem megrepedt.
E szívben az irgalom élt.
E szív szerette a szegényt.
E szívben nem volt semmi folt.
E szív Jézusom szíve volt.
Ha szívedbe búbánat száll,
Jöjj Jézushoz, mert szíve vár.
E szívben van számodra hely.
A szíved itt békére lel.*

Krisztus feltámadott,

Krisztus feltámadott
Kit halál elragadott,
Örvendezzünk, vigadjunk,
Krisztus lett a vigaszunk,
Halleluja!

Ha ő fel nem támad,
Nincs többé bűnbocsánat,
De él, ezért szent nevét,
Zengjük ő dicséretét,
Halleluja!

